

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/207/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118396597
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Pogranová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6118396597.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jarmily Pogranovej a členov senátu JUDr. Vladimíra Novotného a JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD., v právnej veci žalobcu: BENCONT INVESTMENTS, s. r. o., so sídlom Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 36 432 105, proti žalovanej: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., H. XXX/XX, adresa na doručovanie B. V. XXX XX, L. X. XX, o zaplatenie 6 000 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 36Csp/42/2019-104 zo dňa 17. júna 2019, takto jednohlasne

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a v e c v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Zhora uvedeným rozsudkom Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie žalobu zamietol (I. výrok) a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal (II. výrok). Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 37 ods. 1, § 39, § 53 ods. 9, § 101, § 112, § 524, § 525 ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“) a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávky, ku ktorému v tejto veci došlo zmluvou zo dňa 04.12.2015) (ďalej len „Zákon o bankách“). Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie výsluchom žalovanej, oboznámením sa so žalobou, vyjadreniami strán sporu, zmluvou o úvere spolu so všeobecnými a obchodnými podmienkami, rozhodcovským rozsudkom, exekučným spisom sp. zn. 14Er/382/2017, ako aj ostatnými listinami, obsiahnutými v spise a zistil nasledovný skutkový stav:

2. Medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou, a.s. a žalovanou bola uzatvorená zmluva o úvere dňa 02.02.2011 pod č. 9030576911, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 7 000 Eur. Mesačná splátka bola dohodnutá na sumu 175,07 Eur, pričom žalovaná mala úver splatiť v 70. splátkach, s dátumom konečnej splatnosti ku dňu 07.12.2016. Na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 14.08.2012 bola žalovaná oboznámená s tým, že úverová pohľadávka v celkovej sume 6 999,83 Eur sa stala predčasne splatnou v celom rozsahu k 14.08.2012; predmetnú sumu mala žalovaná uhradiť v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. Zo stavu úveru ku dňu 30.11.2015 vyplýva, že žalovaná vyčerpala celú sumu úveru, splatila z istiny sumu 679,76 Eur a neuhradená zostala istina vo výške 6 320,24 Eur. Zároveň mala žalovaná evidovaný i dlh na úrokoch a poplatkoch, dohodnutých v úverovej zmluve. Dňa 10.09.2013 bol Stálym rozhodcovským súdom zriadeným pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., vydaný dňa 10.09.2013 rozhodcovský rozsudok pod sp. zn. IN-C/0613/0124, na základe ktorého bola žalovaná zaviazaná zaplatiť pôvodnému veriteľovi - Poštovej banke, a.s., sumu 6 320,24 Eur spolu s príslušenstvom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 31.10.2013 a vykonateľnosť dňa 04.11.2013. Z exekučného spisu, vedeného na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 14Er/382/2017 súd prvej inštancie zistil, že exekučný súd v predmetnej veci zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, pričom toto rozhodnutie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15CoE/30/2018-71 zo dňa 29.03.2018. Zo zmluvy o postúpení

pohľadávok č. II/2015 zo dňa 04.12.2015 mal preukázané, že pôvodný veriteľ - Poštová banka, a.s., ako postupca postúpil na žalobcu ako postupníka pohľadávky špecifikované v prílohách č. 1 až č. 3, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom jednou z týchto pohľadávok má byť práve pohľadávka voči žalovanej v sume 6 320,24 Eur spolu s príslušenstvom. Výzvou na zaplatenie zo dňa 22.11.2018 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 6 543,56 Eur, pričom predložil poštový hárok o odoslaní tejto výzvy doporučenou zásielkou 2. triedy zo dňa 23.11.2018. Vo veci bol vydaný Okresným súdom Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz č. k. 30Up/1179/2018-0 dňa 22.01.2019, proti ktorému podala žalovaná odpor, z dôvodu čoho došlo k postúpeniu veci Okresnému súdu Nitra na prejednanie a rozhodnutie. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie preukázané, že nebol dodržaný proces postúpenia pohľadávky zo strany veriteľa. K žalobe a ani počas konania nepredložil žiadny hodnoverný dôkaz, z ktorého by vyplývalo, že dodržal zákonom stanovený postup v prípade postúpenia pohľadávky. V samotnej výzve na zaplatenie zo dňa 14.08.2012 sa uvádza, že úver žalovaného sa stal predčasne splatným v celom rozsahu ku dňu 14.08.2012 v dôsledku bližšie nešpecifikovaného porušenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok úveru. V spise chýba navyše aj dôkaz, že predmetná výzva bola žalovanému odoslaná a doručená, resp. chýba označenie dôkazu pri zmluvnom dojednaní, podľa ktorého by sa daná zásielka mala považovať niektorým dňom odo dňa odoslania za doručenú. V dôsledku toho, že uvedené zákonné ustanovenia pred postúpením pohľadávky banky na spoločnosť BENCONT INVESTMENTS, s.r.o., neboli dodržané, súd prvej inštancie považoval právny úkon postúpenia za absolútne neplatný pre rozpor so zákonom v zmysle ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka. Preto aj dospel k záveru, že žalobca, ktorý svoje právo opieral o zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 04.12.2015, je tiež absolútne neplatná, pretože nikto nemôže previesť na iného viac práv, ako má on sám. Žalobca preto v tejto veci nebol aktívne legitimovaný a práve z toho dôvodu bolo potrebné žalobu zamietnuť. Súd prvej inštancie teda vyhodnotil postúpenie pohľadávky ako absolútne neplatný právny úkon, žalobe preto nebolo možné vyhovieť z dôvodu, že žalobca nebol nositeľom uplatneného práva, lebo na základe neplatnej zmluvy o postúpení pohľadávky nemohol platne nadobudnúť právo na zaplatenie dlhu zo zmluvy o úvere voči žalovanému. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre, sp. zn. 12Co/33/2018 zo dňa 19.03.2019, ktoré riešilo obdobný prípad. Nad rámec uvedeného uviedol, že prihliadol aj na námietku premlčania vznesenú žalovanou, ktorú vyhodnotil ako dôvodnú, majúca za to, že žaloba podaná na súd prvej inštancie dňa 04.12.2018 (pričom podľa žalobcu mohlo byť právo po prvýkrát uplatnené na súde už dňa 28.08.2012), teda po uplynutí premlčacej doby, z ktorého dôvodu by súd prvej inštancie taktiež žalobu zamietol.

3. O trovách konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná; nakoľko si však žiadne trovy konania neuplatnila a ani jej nevznikli, súd prvej inštancie jej náhradu trov konania proti žalobcovi nepriznal.

4. Vyššie citovaný rozsudok včas podaným odvolaním napadol žalobca z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g) a h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), domáhajúc sa, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a zaviazal žalovanú na úhradu trov konania žalobcu. Žalobca upriamil pozornosť na skutočnosť, že súd prvej inštancie vytyčil vo veci pojednávanie na deň 10.05.2019 o 12:30 h. Vzhľadom na skutočnosť, že súd prvej inštancie nemal vykázané doručenie predvolania na pojednávanie žalovanej, odročil pojednávanie bez prejednanja veci. Odvolateľ v tejto súvislosti poukázal na bod 5. napadnutého rozsudku, pričom namietal, že nemal možnosť sa procesne v konaní brániť, keď súd svojím postupom znemožnil účasť žalobcu na konaní a nezúčastnil sa výsluchu žalovanej, nakoľko na žiadne ďalšie pojednávanie nebol predvolaný a súd žalobu zamietol. V súvislosti so zamietnutím žaloby pre nepreukázanie splnenia podmienok podľa ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách poukázal na článok obsiahnutý v „Súkromné právo 1/2015“ a na názor Najvyššieho súdu SR, podľa ktorého nejde v prípade § 92 ods. 8 ZoB o kogentné ustanovenie v tom zmysle, že by si ho strany nemohli zúžiť. Doslovne najvyšší súd uvádza, že predmetné ustanovenie „poskytuje možnosť postúpiť pohľadávku aj inej osobe ako banke“. Netvrdí, že by podmieňovalo možnosť postúpenia pohľadávok tými podmienkami a nezdá sa, že by ich považovalo za podmienky platnosti postúpenia. Namietal, že nie je zrejmé, ako sa z normy, ktorá umožňuje cedovať pohľadávky aj na iné osoby, ako je banka, a aj bez súhlasu klienta, stala norma, ktorá všeobecne podmieňuje platnosť cesie pohľadávky bez ohľadu na subjekt postupníka či súhlas dlžníka. Už samotný textuálny výklad predmetného ustanovenia indikuje, že právnym následkom v danej norme nie je „môže postúpiť“, ale : „môže postúpiť“ aj inej osobe ako je banka, a to aj bez

súhlasu klienta“. Podľa názoru žalobcu, je účelom § 92 ZoB, úprava výnimiek z bankového tajomstva. Ustanovenie § 92 ods. 8 ZoB nehovorí o podmienkach platnosti postúpenia pohľadávok, ale iba o podmienkach, za splnenie ktorých nedochádza k porušeniu bankového tajomstva. V prípade, že by žalobca pripustil, že § 92 ods. 8 Zákona o bankách diktuje podmienky platnosti postúpenia, tak tvrdí, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 14.08.2012 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách. V tejto súvislosti dal do pozornosti, že žalovaná bola v omeškaní už od 08.03.2011, z čoho vyplýva, že žalovaná bola do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t.j. do dňa 04.12.2015 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jej peňažného záväzku. Z uvedených skutočností vyplýva, že žalobca, resp. právny predchodca žalobcu trvá na skutočnosti, že si splnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky. Na záver poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn.: 27Co/31/2018 zo dňa 28.06.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2016, Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6Co/58/2016. V súvislosti so vznesenou námietkou premlčania, odvolateľ uviedol, že má zato, že pohľadávka nie je premlčaná a jeho nárok v tomto konaní je opodstatnený. Žalobca taktiež považoval za potrebné sa opätovne vyjadriť k plynutiu a spočívaniu premlčacej doby, pričom uviedol, že, právny predchodca žalobcu, vyhlásil úver za predčasne splatný dňa 14.08.2012. Následne právny predchodca žalobcu podal dňa 11.06.2013 žalobu na Stály rozhodcovský súd zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA A MEDIAČNÁ, a. s. a dňa 25.03.2015 podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade predmetného rozhodcovského rozsudku. Zastal názor, že počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Záverom poukázal na množstvo rozhodnutí okresných súdov, ktoré zastali rovnaký právny názor ako žalobca. K samotnej pohľadávke uviedol, že právny predchodca žalobcu a žalovaná uzatvorili dňa 02.02.2011 Zmluvu o úvere vo výške 7 000 Eur. Žalovaná odo dňa uzatvorenia Zmluvy o úvere až do dnešného dňa t. j. do 04.07.2019 uhradila celkovo 2 147,01 Eur, pričom žalovaná nebola schopná za osem rokov uhradiť ani len istinu úveru. Takéto konanie žalovanej je prinajmenšom v rozpore s akýmkoľvek zásadami slušnosti a elementárnej spravodlivosti a je potrebné na neho nazerať ako na konanie v rozpore s dobrými mravmi.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že okresný súd vo veci úplne zistil skutkový stav, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil, navrhuje, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

6. Žalobca písomnú repliku v vyjadrení nepodal.

7. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania (§ 379, § 380 CSP) a dospel k záveru, že podané odvolanie žalobcu je dôvodne podané, preto je potrebné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods.1 písm. b) CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie podľa § 391 ods.1 CSP.

8. Podľa § 389 ods.1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle ustanovenia 389 ods.1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti). Obsahom základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy je právo, aby vec účastníka konania bola prerokovaná verejne, v jeho prítomnosti a v primeranej lehote, ako aj to, aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Znenie tohto článku zároveň limituje možnosť vylúčenia verejnosti, a to len za podmienok uvedených v zákone. Právo na spravodlivý proces v sebe zahŕňa právo na prístup k súdu a pripájajú sa k nemu záruky ustanovené v čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ

ide o organizáciu súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prerokovanie veci. Právo na spravodlivý proces implikuje pre všetky strany právo zoznámiť sa pri konaní s každým dokladom alebo návrhom predloženým súdom druhou stranou a možnosť sa k nemu vyjadriť. Právo, aby bola vec prerokovaná spravodlivo, je jednou zo zložiek práva na spravodlivé súdne konanie. Právo na spravodlivé súdne konanie v sebe zahŕňa princíp rovnosti zbraní (rozhodnutie vo veci Monnel a Morris c. Spojené kráľovstvo z 2. marca 1987, séria A, č. 115, s. 23, § 62), princíp kontradiktórneho prerokovania veci (rozhodnutie vo veci Mantovanelli c. Francúzsko z 28. apríla 1991, séria A, č. 211, s. 27, § 67), právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia (rozhodnutie vo veci Van de Hurk c. Holandsko z 30. novembra 1987, séria A, č. 127-B, s. 35, § 53) a právo byť prítomný na konaní a osobne sa vyjadriť k svojej záležitosti. Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkazovými návrhmi strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (rozhodnutie vo veci Kraska c. Švajčiarsko z 29. apríla 1993, séria A, č. 254-B, s. 49, § 30).

10. Odvolací súd v danej právnej veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie sa pri rozhodovaní v danej právnej veci neriadil vyššie uvedenými zásadami právneho štátu.

11. Predmetom konania je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal zaplata sumy 6 000 Eur spolu s príslušenstvom, na tom skutkovom základe, že dňa 02.02.2011 bola medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu uzatvorená zmluva o úvere č. 9030576911, súčasťou ktorej sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky. Nakoľko žalovaná porušila svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas, právny predchodca žalobcu pristúpil k predčasnemu zosplateniu úveru. Pôvodný veriteľ si právo požadovať predčasné splatenie istiny úveru v súlade s Obchodnými podmienkami uplatnil, a to na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy adresovanej žalovanej, následkom čoho sa celý úver vrátane príslušenstva predčasne splatným. Žalovaná aj napriek výzve zo strany banky nezaplatila dlžnú pohľadávku. Pohľadávka voči žalovanej bola so všetkými právami s ňou spojenými postúpená Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 04.12.2015 (uzatvorená medzi Poštovou bankou, a.s. ako postupcom a žalobcom).

12. S poukazom na odvolacie námietky žalobcu, bolo prvoradou úlohou odvolacieho súdu preskúmať, či súd prvej inštancie dodržal právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie, teda či bolo predvolanie na pojednávanie vytyčené na 17.06.2019 riadne doručené žalobcovi.

13. Po postúpení veci Okresným súdom Banská Bystrica, Okresný súd Nitra vykonal vo veci potrebné úkony a predvolal strany na pojednávanie vytyčená na dňa 10.05.2019. Dňa 10.05.2019 súd prvej inštancie e-mailom oznámil žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu, že pojednávanie bude odročené bez prejednávania veci, pretože súd prvej inštancie nemá vykázané doručenie predvolania na pojednávanie od žalovanej a upovedomil žalobcu, že nový termín mu bude oznámený. Súd prvej inštancie vytyčil nové pojednávanie na 17.06.2019, pričom predvolanie na toto pojednávanie bolo doručené žalovanej dňa 20.05.2019. Odvolací súd mal z doručky na č. I. 93 preukázané, že žalobcovi bolo doručené vyjadrenie žalovanej k vyjadreniu žalobcu spolu s prípisom. Hoci predmetná doručka obsahuje označenie v predmete správy (T:17/6), čo pravdepodobne znamená označenie predvolania na pojednávanie, predmetná správa obsahovala len dve prílohy označené ako prípis_podpisane_pečaťou.asice a vyjadrenie_žalovanej.pdf, ktoré boli žalobcovi cestou jeho právneho zástupcu doručené dňa 06.06.2019, teda táto správa neobsahovala prílohu obsahom ktorej by bolo predvolanie na pojednávanie. Pre porovnanie odvolací súd poukazuje na doručku od právneho zástupcu žalobcu na č. I. 86, ktorá obsahovala prílohu s označením TP_10_5_podpísané_pečaťou.asice.

14. Súd prvej inštancie po začatí pojednávania a vyvolaní veci konštatoval, že na pojednávanie sa dostavila žalovaná, nedostavil sa žalobca, ani právny zástupca, pričom termín pojednávania mu bol doručený dňa 06.06.2019, svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd prvej inštancie teda pojednával v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu. S poukazom na uvedené dôkazy, mal potom odvolací súd za to, že je dôvodná námietka žalobcu, že nedoručením predvolania na pojednávanie žalobcovi na deň 17.06.2019 mu bolo postupom súdu prvej inštancie odopreté právo na spravodlivý proces.

15. V súvislosti s námietkou žalobcu, že súd prvej inštancie nesprávne posúdil platnosť postúpenia pohľadávky a v súvislosti so záverom prijatým súdom prvej inštancie, že postup pri postúpení pohľadávky nebol dodržaný, najmä s poukazom na skutočnosť, že oznámenie o zosplatení úveru ku dňu 14.08.2012 spolu s výzvou na zaplata sumy dlžnej časti úveru, nebolo žalovanej doručené, odvolací súd

poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018 publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdom SR 8/2018 pod číslom 60/2018 ako súdu dovolacieho, kde Najvyšší súd SR vyslovil právny názor, že následkom postupu pohľadávky, ohľadom ktorej nie je cesia podľa § 525 OZ alebo podľa osobitných predpisov dovolená, je absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pre jej rozpor so zákonom (§ 39 OZ). V tomto smere sa potom odvolaciu súdu javí žiadúci postup súdu prvej inštancie, kedy skúmal splnenie podmienok postúpenia pohľadávky vymedzených z hľadiska osobitného predpisu - Zákona o bankách, nakoľko v prejednávanej veci ide o pohľadávku postúpenú bankou na nebankový subjekt. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 14.08.2012 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 Zákona o bankách odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že aj keby odvolací súd pripustil, že by sa skutočne jednalo o výzvu v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách, žalobca nepreukázal zaslanie tejto výzvy banky dlžníkovi, čo je tiež jednou z podmienok podstúpenia pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách.

16. Vo vzťahu k plynutiu premlčacej doby odvolací súd poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR III. ÚS 572/2017-19 zo dňa 20.09.2017, v ktorom ústavný súd prijal záver, podľa ktorého, právo veriteľa v prípade, ak rozhodcovská doložka bola vyhlásená za neprijateľnú podmienku, a preto je neplatným zmluvným dojednaním podať žalobu na príslušnom súde, bude premlčané, lebo neexistuje mechanizmus (procesný postup) pre ďalší postup vo veci, a to už formou klauzuly obdobnej § 19 zákona o rozhodcovskom konaní; zachovanie účinkov podanej žaloby a spočívanie plynutia premlčacej doby tak nie je pre tento prípad nikde zakotvený, a účinky spočívania nenastávajú.

17. Ak teda bola v prejednávanej veci podaná žaloba na rozhodcovský súd na základe neprijateľnej rozhodcovskej doložky/ zmluvy, rozhodoval vo veci rozhodca, ktorý nemal právomoc vydať rozhodcovský rozsudok, nejde o uplatnenie práva podľa § 112 Občianskeho zákonníka, preto rozhodcovské konanie ako aj následné exekučné konanie nespôsobillo spočívanie premlčacej doby a teda žalobca musí znášať následky jej plynutia.

18. Keďže mal odvolací súd z obsahu spisu preukázané, že súd prvej inštancie vo veci vykonal pojednávanie bez prítomnosti žalobcu na ktorom rozhodol vo veci samej, pričom nemal riadne vykázané doručenie predvolania na pojednávanie žalobcu, čím bolo porušené právo na spravodlivý proces, ktorý zakladá dôvod na zrušenie rozsudku podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP). Úlohou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude opätovne sa zaoberať aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu aj s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/147/2017 zo dňa 24.04.2018, vysporiadať sa s námietkami žalobcu v odvolaní a svoje rozhodnutie náležite odôvodniť (§ 220 CSP).

19. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o náhrade trov celého, teda i odvolacieho konania podľa § 396 ods. 3 CSP.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).